

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5476/2022
29.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранислава Босиљковића и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Стојанов, адвокат из ..., против тужених: ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ..., ЗЗ из ..., ИИ из ..., ЈЈ из ..., КК из ..., ЛЛ из ..., ЉЉ из ..., ММ из ..., НН из ..., ЊЊ из ..., ОО из ..., ПП из ..., чији је заједнички пуномоћник Даница Вигњевић, адвокат из ..., РР из ... и СС из ..., чији је заједнички пуномоћник Јовица Рашета, адвокат из ..., ТТ из ... и УУ из ..., чији је заједнички пуномоћник Даница Вигњевић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 6269/2020 од 14.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 29.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 6269/2020 од 14.04.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 6269/2020 од 14.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 6269/2020 од 14.04.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 9811/2017 од 08.02.2019. године, којом је одбијен тужбени захтев да се обавезу тужени да солидарно тужиоцу исплате износ од 305.191,11 динара, од чега главницу од 98.998,15 динара, законску затезну камату на главницу од 117.788,60 динара за временски период од 07.03.2008. године до 24.08.2015. године, све са каматом од дана подношења тужбе до исплате, трошкове парничног поступка у износу од 70.220,00 динара, трошкове извршног поступка у износу од 18.184,36 динара, те је тужилац обавезан да туженима од 01. до 18. реда исплати трошкове парничног поступка у износу од 662.750,00 динара и туженима 19. и 20. реда у износу од 103.500,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној по члану 404.ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У предметној парници, правноснажно је одлучено о захтеву за накнаду штете настале у стану изливањем воде, који је тужилац поднео против власника станова у истој стамбеној згради у Новом Саду, на адреси ... број .. . Штета је настала током новембра месеца 2006. године, а тужба поднета суду дана 26.08.2015. године. Тужилац је против наведене Стамбене зграде исхоловао правноснажну пресуду, из истог чињеничног основа, али је извршни поступак обустављен из разлога што стамбена зграда није имала имовине из које би могао да намири потраживање. Износи чију исплату у овој парници захтева су износи из те правноснажне пресуде. Одлучујући о истакнутом приговору застарелости, суд пресуду заснива на одредбама члана 376. Закона о облигационим односима, налазећи да су до времена покретања парнице протекли како субјективни, тако и објективни рок за накнаду штете. Осим тога, налази да тужбени захтев не би био основан и због пропуста тужиоца да пружи доказе која лица су била власници станова у време штетног догађаја, будући да је тужба усмерена према актуелним власницима станова.

Питања на које би Врховни касациони суд требао да одговори, због потребе тумачења права и уједначавања праксе, су по наводима ревизије да ли су власници станова по одредбама члана 25. Закона о одржавању стамбених зграда („Службени гласник РС“ бр. 44/95 ... 101/2005), одговорни за обавезе које је преузела стамбена зграда и да ли се на спорни однос примењују одредбе члана 376. Закона о облигационим односима, или одредба члана 379. став 1. Закона о облигационим односима, која прописује десетогодишњи рок застарелости потраживања по извршној исправи.

Одредбом члана 25. Закона о одржавању стамбених зграда, на коју је ревизијом указано, прописано је да за обавезе које преузме стамбена зграда у вези са одржавањем, одговарају супсидијарно власници станова и других посебних делова зграде у складу са критеријумима плаћања трошкова одржавања утврђеним овим законом.

Наведена законска одредба је језички јасна и не подлеже тумачењу. У конкретном случају, спорни однос није настао из обавезе коју је преузела стамбена зграда у вези са одржавањем, већ из вануговорне одговорности за штету, па имајући у виду правне разлоге на којима је заснована побијана пресуда, као и да тужилац није приложио одлуке суда којима је у битно истоврсној чињеничној ситуацији одлучено на другачији начин, на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, овај суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници је поднета дана 26.08.2015. године, тужбеним захтевом тражи се исплата укупног износа од 305.191,11 динара, који је према средњем курсу НБС за 1 евро од 120,59 динара на дан подношења тужбе, представљао противвредност 2.530,81 евра. При овој вредности, предметни спор је мале вредности по одредби члана 468. став 1. ЗПП, у којим споровима ревизија није дозвољена по одредби члана 479. став 6. ЗПП.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**